Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

22 ноември 2017 година*

„Обжалване — Околна среда — Регламент (ЕО) № 1272/2008 — Класифициране, етикетиране и опаковане на някои вещества и на някои смеси — Регламент (ЕС) № 944/2013 — Класифициране на „смола, каменовъглен катран, високотемпературен“ — Категории остра водна токсичност (H400) и хронична водна токсичност (H410) — Задължение за полагане на дължима грижа — Явна грешка в преценката“

По дело C-691/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 17 декември 2015 г.,

Европейска комисия, за която се явяват K. Talabér-Ritz и P.-J. Loewenthal, в качеството на представители,

жалбоподател,

подпомагана от:

Кралство Дания, за което се явяват C. Thorning и N. Lyshøj, в качеството на представители,

Федерална република Германия, за която се явяват T. Henze, J. Möller и R. Kanitz, в качеството на представители,

Кралство Нидерландия, за което се явяват M. Bulterman, C.S. Schillemans и J. Langer, в качеството на представители,

встъпили страни в производството по обжалване,

като другите страни в производството са:

Bilbaína de Alquitranes SA, установено в Лучана-Баракалдо (Испания),

Deza a.s., установено в Валашке Мезиржичи (Чешка република),

Industrial Química del Nalón SA, установено в Овиедо (Испания),

Koppers Denmark A/S, установено в Ниборг (Дания),

Koppers UK Ltd, установено в Скънторп (Обединеното кралство),

Koppers Netherlands BV, установено в Ойтхорн (Нидерландия),

* Език на производството: английски.

Rütgers basic aromatics GmbH, установено в Кастроп-Рауксел (Германия),

Rütgers Belgium NV, установено в Зелзате (Белгия),

Rütgers Poland sp. z o.o., установено в Кенджежин-Кожле (Полша),

Bawtry Carbon International Ltd, установено в Донкастър (Обединеното кралство),

Grupo Ferroatlántica SA, установено в Мадрид (Испания),

SGL Carbon GmbH, установено в Майтинген (Германия),

SGL Carbon GmbH, установено в Бад Гойзерн ам Халтщетерзе (Австрия),

SGL Carbon, установено в Паси (Франция),

SGL Carbon SA, установено в Ла Коруня (Испания),

SGL Carbon Polska S.A., установено в Рачибож (Полша),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, установено в Дуисбург (Германия),

Tokai erftcarbon GmbH, установено в Гревенбройх (Германия),

за които се явяват K. Van Maldegem, C. Mereu и M. Grunchard, avocats, както и от P. Sellar, advocate,

жалбоподатели в първоинстанционното производство

Европейска агенция по химикалите (ECHA), за която се явяват N. Herbatschek, W. Broere и M. Heikkilä, в качеството на представители,

GrafTech Iberica SL, установено в Памплона (Испания), за което се явяват C. Mereu, K. Van Maldegem и M. Grunchard, avocats, както и P. Sellar, advocate,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: C. G. Fernlund (докладчик), председател на състава, Ал. Арабаджиев и E. Regan, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: I. Illéssy, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 юни 2017 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 септември 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 7 октомври 2015 г., Bilbaína de Alquitranes и др./Комисия (T-689/13, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2015:767), с което Общият съд отменя Регламент (ЕС) № 944/2013 на Комисията от 2 октомври 2013 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 261, 2013 г., стр. 5; наричан по-нататък „спорният регламент“) в частта, в която класифицира „смолата, каменовъглен катран, високотемпературен“ (ЕО № 266-028-2, наричана по-нататък „CKKB“) като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410).

Правна уредба

2 Съображения 4—8 от Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 2008 г., стр. 1 и поправки в ОВ L 16, 2011 г., стр. 1 и ОВ L 394, 2016 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) № 286/2011 на Комисията от 10 март 2011 г. (ОВ L 83, 2011 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 1272/2008“), гласят:

„(4) Търговията с вещества и смеси е проблем не само на вътрешния, но и на световния пазар. Поради това предприятията следва да извлекат полза от глобалното хармонизиране на правилата за класифициране и етикетиране, както и от съгласуваността между правилата за класифициране и етикетиране при доставка и употреба, от една страна, и тези за превоз, от друга.

(5) С оглед улесняване на световната търговия и опазване на човешкото здраве и околната среда хармонизираните критерии за класифициране и етикетиране се разработваха внимателно в продължение на 12 години в рамките на Организацията на обединените нации (ООН), което доведе до Глобалната хармонизирана система за класифициране и етикетиране на химикали (наричана по-долу „GHS“).

(6) Настоящият регламент е следствие на редица декларации, в които Общността потвърди своето намерение да допринесе за глобалното хармонизиране на критериите за класифициране и етикетиране не само на равнище ООН, но и чрез включването на международно съгласуваните критерии на GHS в законодателството на Общността.

(7) Ползите за предприятията ще се увеличават заедно с увеличаване броя на страните по света, които приемат критериите на GHS в своето законодателство. Общността следва да стои на предни позиции в този процес, за да насърчава други държави да я последват и с цел да дава конкурентно предимство на индустрията в Общността.

(8) Ето защо е от съществено значение да се хармонизират разпоредбите и критериите за класифициране и етикетиране на вещества, смеси и някои специфични изделия в Общността, като се отчитат критериите за класифициране и правилата за етикетиране на GHS, но и въз основа на 40-те години опит, натупан при прилагането на съществуващото законодателство на Общността за химичните вещества и се запази нивото на защита, постигнато чрез системата за хармонизиране на класифицирането и етикетирането, чрез класовете на опасност, валидни за Общността, които още не са част от GHS, както и чрез действащите правила за етикетиране и опаковане“.

3 Приложение I към Регламент № 1272/2008, в което са определени критериите за класифициране в класовете на опасност и в подразделенията, се състои от пет части. В част 4 от това приложение точка 4.1.3., озаглавена „Критерии за класифициране на смеси“, гласи:

„4.1.3.1. Системата за класифициране на смеси обхваща всички категории за класифициране, използвани за веществата: остра опасност, категория 1 и хронична опасност, категории 1—4. За да се използват всички налични данни за целите на класифицирането на опасностите за водната среда, свързани със сместа, следното се прилага, когато е подходящо:

„Съставки, които са от значение за класифицирането“ на сместа са тези съставки, които са класифицирани като „остра опасност, категория 1“ или „хронична опасност, категория 1“ и присъстват в концентрация, равна или по-висока от 0,1 % (тегло/тегло), и тези съставки, които са класифицирани като „хронична опасност, категория 2“, „хронична опасност, категория 3“ и „хронична опасност, категория 4“ и присъстват в концентрация, равна или по-висока от 1 % (тегло/тегло), освен когато има основание да се предположи (например в случая на силно токсични съставки (вж. раздел 4.1.3.5.5.5), че дадена съставка, присъстваща в по-ниска концентрация, може все пак да бъде от значение за класифицирането на сместа като опасна за водната среда. Обикновено за веществата, класифицирани като „остра опасност, категория 1“ или „хронична опасност, категория 1“, концентрацията, която трябва да се вземе под внимание, е (0,1/M) %. (За пояснение относно M-коефициента вж. раздел 4.1.3.5.5.5).

4.1.3.2. Класифицирането на сместе като опасни за водната среда се основава на стъпаловиден подход и зависи от вида на наличната информация за сместа като цяло и за нейните съставки. Във фигура 4.1.2 е описана процедурата, която трябва да се следва.

Стъпаловидният подход включва следните елементи:

– класифициране, основано на подложените на изпитване смеси[,]

– класифициране, основано на свързващите принципи,

– използване на „сумиране на класифицираните съставки“ и/или „формула за адитивност“.

4 Точка 4.1.3.5.5. от приложение I към Регламент № 1272/2008, озаглавена „Метод на сумиране“, гласи:

„4.1.3.5.5.1.1. В случаите на класифициране на вещество в категориите за хронична опасност от 1 до 3 основните критерии за токсичност се различават от една категория до друга с коефициент 10. Затова веществата, класифицирани в диапазона на висока токсичност, допринасят за класифицирането на сместа като опасна в по-нисък диапазон. Поради това при изчисляването на тези категории за класифициране е необходимо да се отчита приносът на всяко вещество, класифицирано като хронична опасност, категория 1, 2 или 3.

4.1.3.5.5.1.2. Когато дадена смес съдържа съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1 или като хронична опасност, категория 1, трябва да се обръща внимание на факта, че такива съставки, в случаите, в които тяхната остра токсичност е под 1 mg/l, и/или тяхната хронична токсичност е под 0,1 mg/l (ако не са бързо разградими) и под 0,01 mg/l (ако са бързо разградими), допринасят за токсичността на сместа дори при ниска концентрация. Активните съставки в пестицидите често се отличават с такава висока водна токсичност, но това е

присъщо и за някои други вещества, като например органометалните съединения. При тези обстоятелства прилагането на обичайните общи пределни концентрации води до класифициране на сместа в по-ниска категория на опасност. Затова за високо токсичните съставки се прилагат мултипликационни коефициенти, както е описано в раздел 4.1.3.5.5.5“.

5 Що се отнася до смесите със силно токсични съставки, точка 4.1.3.5.5.5.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008 предвижда:

„Съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1 и като хронична опасност, категория 1, с токсичност под 1 mg/l и/или хронична токсичност под 0,1 mg/l (ако не са бързо разградими) и под 0,01 mg/l (ако са бързо разградими), допринасят за токсичността на сместа дори при ниска концентрация и затова обикновено им се придава по-голямо значение при прилагане на подхода за сумиране на класифицирането. Когато дадена смес съдържа съставки, класифицирани като остра опасност, категория 1 или като хронична опасност, категория 1, се прилага едно от следните:

– стъпаловидният подход, описан в раздели 4.1.3.5.5.3 и 4.1.3.5.5.4, използващ изчислената сума, чрез умножаване на концентрациите на съставките, класифицирани като остра опасност, категория 1 и като хронична опасност, категория 1, по коефициент, вместо само чрез прибавяне на проценти. Това означава, че концентрацията за „остра опасност, категория 1“ в лявата колона на таблица 4.1.1 и концентрацията за „хронична опасност, категория 1“ в лявата колона на таблица 4.1.2, се умножават по подходящия мултипликационен коефициент. […]

[…]“.

Обстоятелствата по спора

6 От обстоятелствата по спора, изложени в точки 1—8 от обжалваното съдебно решение, е видно, че CKKB е остатъчен продукт от дестилацията на високотемпературен каменовъглен катран. Това вещество е едно от веществата с непознат или променлив състав, продукти от сложни реакции или биологични материали (наричани по-нататък „веществата UVCB“).

7 През септември 2010 г. Кралство Нидерландия представя в Европейската агенция по химикали (ECHA) досие, в което предлага CKKB да бъде класифицирана като едно от следните вещества: канцерогенни категория 1A (H350), мутагенни категория 1B (H340), токсични за репродукцията категория 1B (H360FD), с остра водна токсичност категория 1 (H400) и с хронична водна токсичност категория 1 (H410).

8 На 2 октомври 2013 г. Комисията приема спорния регламент. Съгласно член 1, точка 2, буква а), подточка i) и буква б), подточка i) от този регламент във връзка с приложения II и IV от него CKKB е класифицирана по-специално като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410). Съгласно член 3, параграф 3 от посочения регламент тази класификация се прилага от 1 април 2016 г.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

9 Bilbaína de Alquitranes SA, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica SA, SGL Carbon GmbH (Германия), SGL Carbon GmbH (Австрия), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska

S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG и Tokai erftcarbon GmbH (наричани по-нататък „Bilbaína и др.“) подават жалба за отмяна на спорния регламент, в подкрепа на която изтъкват три основания, второто от които е изведено от явна грешка в преценката на Комисията относно степента на токсичност на CKKB.

10 В обжалваното съдебно решение Общият съд по същество приема, че Комисията е допуснала такава грешка, тъй като не е изпълнила задължението си да вземе предвид всички релевантни фактори и обстоятелства, за да направи надлежна преценка на съотношението, в което шестнадесетте многопръстенни ароматни въглеводороди присъстват в CKKB, и на техните химически ефекти.

11 Така Общият съд уважава втората част от второто основание на жалбата и отменя спорния регламент в частта, в която класифицира CKKB като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410).

Искания на страните и производство пред Съда

12 Комисията иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски по настоящото производство.

13 Bilbaína и др. искат от Съда да отхвърли жалбата или да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, както и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производството по обжалване, дори ако жалбата бъде частично уважена.

14 ECHA иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски по настоящото производство.

15 Датското правителство иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

16 Германското правителство иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски по настоящото производство.

17 Нидерландското правителство иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение.

18 С определение на заместник-председателя на Съда от 7 юли 2016 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (C-691/15 P-R, непубликувано, EU:C:2016:597), е отхвърлена молбата за спиране на изпълнението на спорния регламент, подадена на 24 март 2016 г. от Bilbaína и др.

По жалбата

По първото основание, изведено от липсата на мотиви

Доводи на страните

19 Комисията поддържа, че мотивите, изложени в точки 31—34 от обжалваното съдебно решение, са опорочени, тъй като са противоречиви или двусмислени. Тя изтъква, че тези мотиви не позволяват да се разбере дали Общият съд е отменил спорния регламент, тъй като Комисията е избрала метода на сумиране или тъй като е допуснала грешка в прилагането на този метод.

20 В точка 34 от обжалваното съдебно решение Общият съд, изглежда, упреквал Комисията, че се е позовала по-скоро на характеристиките на съставките на СККВ, отколкото на характеристиките на това вещество като цяло, подсказвайки по този начин, че методът на сумиране е неправилно избран. За разлика от това, в точка 22 от това решение Общият съд посочвал, че изтъкнатото от Bilbaína и др. основание се отнася до принципа на прилагане на този метод. Освен това в точки 32 и 33 от посоченото решение Общият съд посочвал, че при прилагането на метода на сумиране Комисията е трябвало да вземе предвид ниската разтворимост на веществото като цяло.

21 Bilbaína и др. оспорват доводите на Комисията.

Съображения на Съда

22 От постоянната практика на Съда следва, че задължението на Общия съд да изложи мотиви изисква той да изложи по ясен и недвусмислен начин съображенията си, така че да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол (вж. по-специално решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 372 и определение от 1 юни 2017 г., Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO, C-50/17 P, непубликувано, EU:C:2017:415, т. 12).

23 В точка 30 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че „Комисията е допуснала явна грешка в преценката с това, че като е класифицирала СККВ като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410), въз основа на нейните съставки, тя не е изпълнила задължението си да вземе предвид всички релевантни фактори и обстоятелства, за да направи надлежна преценка на съотношението, в което шестнадесетте съставки [многопръстенни ароматни въглеводороди] присъстват в СККВ, и на техните химически ефекти“.

24 От точки 31—34 от това решение следва, че Общият съд е приел, че нито Комисията, нито ECHA са успели да докажат, че „Комисията е отчела факта, че съгласно точка 1.3 от допълнителния документ, [приложен към становището на Комитета за оценка на риска на ECHA], озаглавена „Физико-химични свойства“, съставките на СККВ се освобождават от СККВ само в ограничено количество и че веществото е много стабилно“.

25 Тази преценка се основава на два елемента. Първият, изложен в точка 33 от обжалваното съдебно решение, е свързан с обстоятелството, че нито от становището на Комитета за оценка на риска на ECHA (наричано по-нататък „становището на КОР“), нито от допълнителния документ, приложен към това становище, следва, че е била отчетена ниската разтворимост във вода на СККВ. Вторият елемент, изложен в точка 34 от това решение, е констатацията, че класификация на СККВ се основава на предположението, че шестнадесетте съставки, които представляват 9,2 % от СККВ, могат да се разтворят във вода, докато съгласно допълнителния документ, приложен към становището на КОР, максималната разтворимост във вода на това вещество е 0,0014 %.

26 Така точки 31—34 от обжалваното съдебно решение почиват на съображения, които по ясен и недвусмислен начин показват, че Общият съд не е счел, че при приемането на спорния регламент Комисията неправилно е избрала метода на сумиране. Като е постановил, въз основа на изложените в точки 31—34 от това решение съображения, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при прилагането на метода на сумиране, Общият съд е мотивирал надлежно решението си.

27 Следователно първото основание за обжалване трябва да се отхвърли по същество.

По второто основание, изведено от нарушението на Регламент № 1272/2008

28 Второто основание за обжалване се състои от две части. Първата част на това основание почива на схващането, че според Общия съд Комисията неправилно е избрала метода на сумиране. Тъй като обаче, както бе посочено в точка 26 от настоящото решение, това схващане е неправилно, тази първа част трябва да се отхвърли още от самото начало. Следователно трябва да се разгледа втората част от второто основание.

Доводи на страните

29 С втората част от второто основание Комисията критикува съображенията, въз основа на които Общият съд е приел в точки 31—34 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката.

30 Комисията поддържа, че фактът, че е взета предвид разтворимостта на СККВ като цяло, е несъвместим с метода на сумиране, който почива на анализа на съставките на това вещество. Тя изтъква, че предположението, че съставките на дадено вещество се разтварят във вода, е присъщо на метода на сумиране. Следователно при прилагането на този метод се презумирало, че съставките са изцяло разтворими, тъй като разтворимостта им вече била отчетена предварително при оценката на тяхната токсичност. Фактът, че шестнадесетте съставки, които са взети предвид в случая, представляват едва 9,2 % от СККВ, бил ирелевантен, тъй като при прилагането на този метод не било необходимо нито да се вземат предвид голям брой съставки, нито отчетените съставки да представляват значителна част от веществото. Посредством метода на сумиране трябвало да се установи единствено дали са достигнати праговете, определени в Регламент № 1272/2008, като в това отношение Комисията не разполагала с никакво право на преценка. Следователно, като е упрекнал Комисията, че не е взела предвид елементи, които не са посочени от метода на сумиране по точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008, Общият съд бил допуснал грешка при прилагане на правото.

31 Bilbaína и др. считат, че след като СККВ има ниска разтворимост във вода, Общият съд правилно си е задал въпроса дали методът на сумиране позволява да се стигне до правилно разрешение. Схващането, че Комисията е попаднала в капана на процедура, която не ѝ позволява да вземе предвид факти, оборващи теоретичната хипотеза, която тя е твърдо решена да следва, можело да доведе до абсурдни, несправедливи и научно необосновани резултати.

32 Датското и германското правителство одобряват следваната от Комисията методология. Противно на постановеното от Общия съд в обжалваното съдебно решение, точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008 не изисквала да се отчита разтворимостта на сместа като цяло.

Съображения на Съда

33 Втората част от второто основание за обжалване поставя въпроса дали, когато прилага метода на сумиране, за да определи дали дадено вещество UVCB попада в категориите „остра водна токсичност“ и „хронична водна токсичност“, Комисията е длъжна да ограничи преценката си само до изрично посочените в точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008 елементи и да изключи всички останали елементи, или напротив, предвид задължението за полагане на дължима грижа тя трябва да разгледа внимателно и безпристрастно други елементи, които, макар да не са изрично предвидени в посочените разпоредби, все пак са релевантни.

34 В това отношение трябва да се припомни, както по същество постановява Общият съд в точка 23 от обжалваното съдебно решение, че за да може да класифицира дадено вещество на основание на Регламент № 1272/2008 и предвид сложните научни и технически оценки, които трябва да извърши, на Комисията трябва да бъде признато широко право на преценка (решения от 18 юли 2007 г., Industrias Químicas del Vallés/Комисия, C-326/05 P, EU:C:2007:443, т. 75 и от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60).

35 Упражняването на това право обаче не е освободено от съдебен контрол. В частност, когато дадена страна изтъква явна грешка в преценката, допусната от компетентната институция, съдът на Европейския съюз трябва да провери дали тази институция е разгледала внимателно и безпристрастно всички релевантни елементи на конкретния случай, на които се основава тази преценка (вж. по-специално решения от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14, от 18 юли 2007 г., Industrias Químicas del Vallés/Комисия, C-326/05 P, EU:C:2007:443, т. 77, от 6 ноември 2008 г., Нидерландия/Комисия, C-405/07 P, EU:C:2008:613, т. 56 и от 22 декември 2010 г., Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, EU:C:2010:803, т. 57). Това задължение за полагане на дължимата грижа всъщност е неразривно свързано с принципа на добра администрация и се прилага общо спрямо действията на администрацията на Съюза (решение от 4 април 2017 г., Médiateur/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, т. 34, в този смисъл вж. също решение от 29 март 2012 г., Комисия/Естония C-505/09 P, EU:C:2012:179, т. 95).

36 В случая е безспорно, че класифицирането на дадено вещество UVCB от гледна точка на опасността му за водната среда трябва да се направи в съответствие с разпоредбите на Регламент № 1272/2008, които уреждат класифицирането на смесите. От точка 4.1.3.2 от приложение I към този регламент следва, че:

„Класифицирането на смесите като опасни за водната среда се основава на стъпаловиден подход и зависи от вида на наличната информация за сместа като цяло и за нейните съставки. […]

Стъпаловидният подход включва следните елементи:

– класифициране, основано на подложените на изпитване смеси[,]

– класифициране, основано на свързващите принципи,

– използване на „сумиране на класифицираните съставки“ и/или „формула за адитивност“.

37 Тази точка установява намаляващ ред на предпочитание между тези три метода. Когато, както в този случай, наличните данни не позволяват да се използват първите два метода, класифицирането на дадено вещество UVCB трябва да се извърши въз основа на метода на сумиране съгласно условията и реда, определени в точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008.

38 За категориите „остра токсичност 1“ и „хронична токсичност 1“ този метод по същество се изразява в изчисляване на сбора на концентрациите на класираните в тези категории съставки, умножени по M-коефициент. Този M-коефициент нараства с по един порядък обратнопропорционално на степента на токсичност на съответното вещество, за да се отчете фактът, че веществата от тези категории на опасност „допринасят за токсичността на сместа дори при ниска концентрация и затова обикновено им се придава по-голямо значение при прилагане на метода на сумиране“, както е посочено в точка 4.1.3.5.5.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008. Ако сборът на претеглените с M-коефициента концентрации е по-голям или равен на 25 %, съответното вещество се класифицира като остро токсично, категория 1, или хронично токсично, категория 1.

39 Вярно е, че точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008 не предвижда използването на други критерии, освен изрично предвидените в тази разпоредба. Същевременно трябва да се констатира, че нито една разпоредба не забранява изрично вземането предвид на други елементи, които могат да са от значение за класифицирането на дадено вещество UVCB.

40 Освен това тази точка 4.1.3.5.5 трябва да бъде поставена в нейния контекст.

41 Съгласно точка 4.1.3.1 от приложение I към Регламент № 1272/2008 подходът, който трябва да се следва за класифицирането на смесите, описан сбито в точка 38 от настоящото решение, „[се прилага, когато е подходящо], за да се използват всички налични данни за целите на класифицирането на опасностите за водната среда, свързани със сместа […]“. Като посочва генералният адвокат в точка 73 от заключението си, използването на изразите „когато е подходящо“ („*where appropriate*“ — в текста на тази точка на английски език) и „всички налични данни“ опровергава тълкуването, че във всички случаи трябва да се изключи възможността да се вземат предвид данни, различни от изрично възприетите в рамките на метода на сумиране.

42 Освен това от съображения 4—8 от Регламент № 1272/2008 следва, че законодателят на Съюза е искал „да допринесе за глобалното хармонизиране на критериите за класифициране и етикетиране не само на равнище ООН, но и чрез включването на международно съгласуваните критерии на GHS в законодателството на Общността“. В това отношение приложение I към този регламент възпроизвежда дословно почти всички разпоредби на SGH.

43 Както обаче подчертава генералният адвокат в точка 79 от заключението си, от самият текст на SGH, и по-специално от приложение 9 към него, озаглавено „Насоки относно опасностите за водната среда“, следва, че посоченият методологичен подход за класифициране на опасните за водната среда вещества е деликатен, по-специално поради факта че „терминът „вещество“ обхваща широка гама химически продукти, голяма част от които много трудно могат да бъдат класифицирани съгласно система, която почива на строги критерии“. В този документ се подчертават и „сложните проблеми при тълкуване, включително от експерти“, които поражда класифицирането по-специално на така наречените „сложни или многокомпонентни вещества“, чиято „биодеградация, биоакумулация, коефициент на разпределение и разтворимост във вода са все характеристики, които поставят проблеми при тълкуването, доколкото всяка съставка от сместа може да се прояви по различен начин“.

44 Така авторите на този документ са искали да привлекат вниманието върху ограниченията, характерни за предвидените от SGH методологични критерии за класифициране на опасностите за водната среда, по отношение на някои вещества, които се характеризират по-специално със своята сложност, стабилност или ниска водоразтворимост.

45 Законодателят на Съюза включва разпоредбите на SGH в приложение I към Регламент № 1272/2008, без да показва намерение да се разграничи от този подход. При тези обстоятелства не би могло да се счете, че като е включил по този начин SGH в Регламент № 1272/2008, законодателят на Съюза не е искал да вземе под внимание тези методологични ограничения.

46 Стриктното и автоматично прилагане при всички обстоятелства на метода на сумиране може да доведе до подценяване на токсичността за водната среда на дадено вещество UVCB, малко от съставките на което са познати. Не може да се счете, че този резултат е съвместим с целта за защита на околната среда и човешкото здраве, преследвана с Регламент № 1272/2008.

47 Следователно трябва да се приеме, че когато прилага метода на сумиране, за да определи дали дадено вещество UVCB попада в категориите „водна токсичност“ и „хронична токсичност“ за водната среда, Комисията не е длъжна да ограничи преценката си само до изрично

предвидените в точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008 елементи и да изключи всички други елементи. В съответствие със задължението си за полагане на дължима грижа Комисията е длъжна да разгледа внимателно и безпристрастно други елементи, които, макар да не са изрично предвидени в посочените разпоредби, все пак са релевантни.

48 В случая Комисията, поддържана от ECHA, както и от датското и германското правителство, изтъква, че ниската разтворимост на CKKB е ирелевантна за прилагането на метода на сумиране. Всъщност тя счита, че методът на сумиране отчита косвено разтворимостта на съставките, спадащи към опасните за водната среда категории „остра токсичност“ и „хронична токсичност“.

49 Въпросът дали ниската разтворимост на CKKB може да се счете за релевантна и дали на това основание трябва да се вземе предвид при класифицирането на опасностите за водната среда от това вещество е въпрос на правна квалификация на фактите, който е от компетентността на Съда в рамките на производство по обжалване.

50 Съдържащото се в точка 28 от обжалваното съдебно решение съображение, че „за да се приеме, че дадено вещество е от категориите „остра токсичност“ или „хронична токсичност“, самото вещество, а [не] само неговите съставки трябва да отговарят на критериите за класификация“, не се оспорва.

51 Методът за класифициране, предвиден в точка 4.1.3.5.5 от приложение I към Регламент № 1272/2008, се основава на предположението, че съставките, които са взети предвид, са изцяло разтворими. Въз основа на това предположение методът на сумиране допуска, че съществува ниво на концентрация на съставките, под което не може да се достигне прагът от 25 % и следователно този метод се изразява в изчисляване на сбора на съставките, които спадат към категории „остра токсичност“ или „хронична токсичност“, всяка от които е претеглена с M-коефициент, съответстващ на техния токсичен профил.

52 За този метод обаче е характерно, че е по-малко надежден в случаите, когато претегленият сбор на съставките превишава нивото на концентрация, съответстващо на прага от 25 %, с относителен дял, който е по-малък от съотношението между степента на разтворимост на съответното вещество като цяло и хипотетична степен на пълна разтворимост. Всъщност в тези случаи е възможно методът на сумиране да доведе, в определени ситуации, до резултат, по-висок или по-нисък от нивото на нормативно установения праг от 25 %, в зависимост от това дали е взета предвид хипотетичната степен на разтворимост на съставките или хипотетичната степен на разтворимост на веществото като цяло.

53 Безспорно е, че от таблица 7.6.2 от приложение I към доклада, приложен към становището на КОР, следва, от една страна, че методът на сумиране води до резултат от 14521 %, и от друга страна, че този резултат е 581 пъти по-висок от минимално необходимото ниво за достигане на прага от 25 % след претегляне с M-коефициентите. Безспорно е също, че от точка 1.3 от същия документ, озаглавена „Физико-химични свойства“, следва, че максималната разтворимост във вода на CKKB е 0,0014 %, тоест около 71 000 пъти по-ниска от хипотетичната пълна разтворимост, използвана за съставките, които са взети предвид.

54 Следователно Общият съд не е допуснал изопачаване, нито грешка в правната квалификация на фактите, като в точка 34 от обжалваното съдебно решение е постановил, че „като предполага, че всички тези [съставки] се разтварят във вода, следователно Комисията по същество [е основала] въпросната класификация на предположението, че 9,2 % от CKKB може да се разтвори във вода. Видно обаче от точка 1.3 от допълнителния документ, [приложен към становището на КОР,] тази стойност е нереалистична, тъй като максималната разтворимост е 0,0014 %“.

55 Като констатира в точка 32 от обжалваното съдебно решение, че „нито Комисията, нито ECHA [са доказали], че […] Комисията е отчела факта, че съгласно точка 1.3 от допълнителния документ, [приложен към становището на КОР,] озаглавена „Физико-химични свойства“, съставките на CKKB се освобождават от CKKB само в ограничено количество и че веществото е много стабилно“, Общият съд не допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил в точка 30 от посоченото решение, че „Комисията е допуснала явна грешка в преценката с това, че като е класифицирала CKKB като вещество с остра водна токсичност, категория 1 (H400), и с хронична водна токсичност, категория 1 (H410), въз основа на нейните съставки, тя не е изпълнила задължението си да вземе предвид всички релевантни фактори и обстоятелства, за да направи надлежна преценка на съотношението, в което шестнадесетте съставки […] присъстват в CKKB, и на техните химически ефекти“.

56 Следователно второто основание за обжалване трябва да се отхвърли по същество.

По третото основание за обжалване, изведено от нарушаване на пределите на съдебния контрол и от изопачаване на доказателствата

57 Комисията посочва, че е приела спорния регламент въз основа на широк набор от научни данни. Ставало дума за много сложни данни, които обосновавали прилагането на метода на сумиране. За да обори оценката на Комисията, в точка 34 от обжалваното съдебно решение от целия този широк набор от научни и технически данни Общият съд бил възприел само факта, че 9,2 % от CKKB може да се разтвори във вода. Този факт обаче бил присъщ на метода на сумиране. Постановявайки в точка 34, че максималната разтворимост на CKKB като цяло е 0,0014 %, Общият съд бил заменил преценката на Комисията със собствената си преценка. Освен това по този начин Общият съд бил изопачил доказателствата, въз основа на които е приет спорният регламент.

58 Трябва да се констатира обаче, че третото основание за обжалване се основава на неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение. В точка 34 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е заменил преценката на органите на Съюза със собствената си преценка на научни и технически факти. В приложение на съдебната практика относно обхвата на съдебния контрол, припомнена в точка 35 по-горе, преценката на Общия съд, основана на данните, посочени в допълнителния документ, приложен към становището на КОР, се отнася само до въпрос от процесуално естество, а именно да се установи дали при класифицирането на CKKB Комисията е изпълнила задължението си да вземе предвид всички релевантни фактори и обстоятелства.

59 Следователно третото основание трябва да се отхвърли по същество.

60 От всички изложени съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

61 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

62 Член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

63 Член 184, параграф 4, второ изречение от Процедурния правилник предвижда, че когато встъпила в първоинстанционното производство страна участва в производството по обжалване, Съдът може да реши тя да понесе направените от нея съдебни разноски.

64 След като Bilbaína и др. са направили искане за осъждането на Комисията и последната е загубило делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати освен направените от нея съдебни разноски и тези на Bilbaína и др., включително съдебните разноски по обезпечителното производство, довело до постановяване на определението на заместник-председателя на Съда от 7 юли 2016 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (C-691/15 P-R, непубликувано, EU:C:2016:597).

65 Кралство Дания, Федерална република Германия и Кралство Нидерландия, встъпили страни в производството по обжалване, понасят направените от тях съдебни разноски.

66 ECHA, встъпила страна в първоинстанционното производство, понася направените от нея съдебни разноски.

67 GrafTech Iberica SL, встъпила страна в първоинстанционното производство, участвала в устната фаза на производството, без да направи искане за осъждането на Комисията да понесе съдебните разноски, понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Европейската комисия да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Bilbaína de Alquitranes SA, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica SA, SGL Carbon GmbH (Allemagne), SGL Carbon GmbH (Autriche), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG и Tokai erftcarbon GmbH, включително съдебните разноски по обезпечителното производство, довело до постановяване на определението на заместник-председателя на Съда от 7 юли 2016 г., Комисия/Bilbaína de Alquitranes и др. (C-691/15 P-R, непубликувано, EU:C:2016:597).

3) Кралство Дания, Федерална република Германия и Кралство Нидерландия понасят направените от тях съдебни разноски.

4) GrafTech Iberica SL и Европейската агенция по химикали понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи